

Circulara episcopului diecezan
László

IV. / 2014

Nr. 1581/2014.

PELERINAJUL TRADIȚIONAL LA MARIA RADNA

Preacucernici Părinți și Călugări, Preacuvioase Surori, Frați și Surori în Domnul Cristos!

Ne sunt cunoscute acele fragmente din Sfânta Scriptură care ne-o prezintă pe Fecioara Maria în călătorie. După descrierea Bunei Vestiri, sfântul evanghelist Luca ne prezintă vizita Mariei la Elisabeta (*Lc 1, 39-56*), după care o regăsim pe Maria în drum spre Betleem (*Lc 2, 1-7*), s-au prezentându-L pe Isus în templu (*Lc 2, 21-38*), dar și atunci când se află în compania lui Isus în drum spre Ierusalim (*Lc 2, 41-52*). Sfântul evanghelist Matei relatează și despre un alt fel de călătorie în descrierea copilăriei lui Isus, atunci când vorbește despre fuga în Egipt (*Mc 2, 13-15*). În Sfânta Scriptură regăsim și alte relatări din care aflăm că Maria deseori se află în compania lui Isus, atunci când acesta merge împreună cu apostolii săi între oameni, ca să anunțe acestora Vestea cea Bună, ca să-i învețe și să-i vindece, ca să arate fiecărui om calea ce conduce spre Împărăția lui Dumnezeu. O regăsim pe Maria în mijlocul nuntașilor de la Cana (*In 2, 1-12*), sau în mulțimea care îl ascultă și îl urmează pe Isus (*Lc 8, 19-21*), o întâlnim sub crucea Fiului ei, însoțindu-L în momentele patimilor (*In 19, 25-27*), dar și împreună cu apostolii în sala de la etaj, atunci când după ridicarea lui Isus la ceruri „*Toți aceștia, într-un cuget, stăruiau în rugăciune împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații lui. (Fapte 1, 14)*).

Isus a impulsionat viața Mariei. Aproximarea de Isus a determinat-o pe Maria să pornească și să-și împartă bucuria cu alții, să pornească și să-i conducă la Isus pe cei care-L caută, să pornească și să ducă consolare celor care suferă, să pornească și să ducă speranță celor deznădăjduiți și care și-au pierdut curajul. Maria pornește la drum, deoarece numai așa își poate îndeplini misiunea: și-a

purtat Fiul nu doar în pântec, ci a rămas alături de el toată viața, purtându-L, dăruindu-L astfel întregii lumi!

Iubiți Frați și Surori! Am scris aceste gânduri mariane pentru a vă încuraja pe toți: să urmăm și noi exemplul Mariei! Să pornim în căutarea lui Isus! Să pornim în urmarea lui Isus! Să o facem conform credinței înaintașilor noștri, care în cinstirea Mariei au descoperit izvorul întăririi credinței. De aceea au căutat-o pe Maria, și au urmat-o pe calea către Isus.

Una dintre formele cele mai populare și tradiționale ale cinstirii Mariei este pelerinajul. Merită răsfoite unele pagini din istoria parohiilor noastre, ca să înțelegem din *Historia Domus* importanța pe care au acordat-o înaintașii noștri organizării pelerinajelor. Cât de mult har s-a revărsat asupra întregii comunități bisericești atunci când pelerinii erau trimiși la drum, în timpul pelerinajului, iar mai apoi când erau primiți la întoarcere în biserica parohială. Binecuvântarea Sfintei Fecioare i-a îmbucurat și întărit pe toți, atât pe pelerini cât și pe cei rămași acasă. Astfel s-au întărit multe comunități din dieceza noastră de-a lungul timpului, mai ales datorită pelerinajelor care aveau ca țel binecunoscutul sanctuar din Maria Radna.

Ași dori să-i încurajez pe Preacucernicii mei confrăți preoți și călugări, persoane consacrate, și pe toți credincioșii: să mergem pe urmele înaintașilor noștri! Să o iubim pe Maria, iar ca semn al acestei iubiri să pornim la drum spre cunoscutul loc de pelerinaj, la Maria Radna. Să ne exprimăm afecțiunea și încrederea față de Sfânta Fecioară, să-i oferim spre ocrotire familiile noastre, copii și bătrânii noștri, toți credincioșii diecezei noastre!

Îi rog așadar pe Preacucernicii Parohi, asemenea anilor trecuți să organizeze la **8 septembrie**, cu ocazia sărbătorii Nașterii Maicii Domnului, pelerinajul credincioșilor din parohie la sanctuarul din Maria Radna. Să-i încurajăm și pe tineri să aducă această jertfă, care ne poate îmbogăți cu experiențe de credință profunde. Conform tradiției, după sfânta liturghie solemnă vom oficia devoțiunea Calea Sfintei Cruci împreună cu credincioșii și preoții diecezei noastre.

La Maria Radna sunt în plină desfășurare lucrările de restaurare. Sperăm ca în curând, cu ajutorul Domnului să se ajungă la finalizarea lucrărilor, și în anii ce vin să putem găsi locul de pelerinaj drag nouă într-o nouă lumină. Dar până atunci să nu ne deranjeze obstacolele sau limitările cauzate de lucrări: să fim statornici în iubirea noastră față de Maria, și să o salutăm împreună de ziua ei. Îi aștept cu mare drag pe preoții și credincioșii diecezei în 8 septembrie la un pelerinaj comun la Maria Radna!

Nr.1582/2014.

ZI DE ADORAȚIE ȘI DE POST PENTRU PACE

Iubiți frați și surori!

Din știrile zilelor trecute am putut afla că Sfântul Părinte l-a însărcinat pe cardinalul Fernando Filloni, prefectul Congregației Pentru Evanghelizarea Popoarelor, fost nunți la Bagdad, să ducă creștinilor persecutați din Irak mesajul personal de solidaritate al papei. Sentimente de îngrijorare și compasiune ne cuprind atunci când vedem cum prind din nou viață în zilele noastre persecutările creștinilor pe care până odinioară le cunoșteam numai din manualele de istorie. Aceste persecutări îmbracă formele cele mai brutale posibil: oameni inocenți sunt nevoiți să se refugieze, copii, mame și vârstnici sunt torturați, sau obligați să suporte acte de violență, iar alții sunt executați datorită apartenenței religioase.

Aceste știri teribile ajung la noi prin mijloacele mass-mediei, pătrund în casele noastre, ne cutremură. Simțim că nu putem fi indiferenți față de soarta acestor oameni! Nu putem fi indiferenți față de suferința acestor oameni! Nu putem fi indiferenți față de ură și violență, față de crimele comise!

Tot din știrile media aflăm că sunt tot mai mulți cei care își ridică vocea împotriva violenței care crește și se propagă tot mai mult în Irak și în alte locuri. Făcând referire la drepturile și demnitatea omului, mulți încearcă să le ofere ajutor moral celor care nu mai au nici măcar dreptul la o patrie, căroră le-a fost luat totul doar pentru simplul fapt că au refuzat să-și părăsească credința.

Urmărind aceste evenimente se naște în noi întrebarea: ce putem face noi pentru realizarea păcii? Ce putem face pentru ca ura și răutatea din lume să înceteze? Ce putem face, pentru ca persecutarea creștinilor să ia sfârșit?

După mai multe rânduri în care Sfântul Părinte și-a ridicat vocea, acum a dat un nou semn deosebit al compasiunii sale: a trimis un emisar către cei persecutați, ca să-i încurajeze și să-i întărească; a trimis un emisar către conducătorii țării și ai poporului, ca să cerceteze și să încurajeze posibilitățile de soluționare a conflictelor, să promoveze victoria dreptății și a justiției. Cred că trebuie să ne pună pe gânduri acest semn al solidarității Sfântului Părinte, deoarece are un mesaj profund și pentru noi. Cu siguranță papa Francisc s-a gândit și la noi, atunci când l-a numit pe emisarul său personal să meargă și să-i viziteze pe frații noștri creștini din Irak. S-a gândit și la noi, deoarece împreună cu îngrijorarea sa a trimis celor care au nevoie de ajutor, încurajarea și compasiunea noastră, a creștinilor care trăim în libertate. Sfântul Părinte contează în continuare pe compasiunea noastră, pe ajutorul nostru, pe rugăciunile noastre!

De aceea cred, că și noi trebuie să facem ceva, pentru a ajuta victimele nedreptăților și a violențelor. Misiunea noastră nu este de a merge în Irak, dar suntem emisarii speciali ai Bunului Dumnezeu în comunitatea în care trăim,

acolo unde trebuie să ne oferim viața în slujba păcii și a iubirii. Această misiune poate părea puțin în comparație cu nedreptățile și violențele la care am făcut referire mai sus, dar este de o importanță fundamentală ca în cercul nostru să facem tot posibilul pentru ca în familiile, în comunitățile bisericești, în sate/orașe toți oamenii să trăiască mulțumiți, în pace și în siguranță. Nu trebuie să ne sperie faptul că uneori parcă luptăm împotriva vântului! Trebuie să credem că datorită nouă lumea poate deveni mai bună! Să arătăm solidaritate față de cei ce suferă, să arătăm că realizarea păcii este unul din obiectivele noastre. Un proverb chinezesc spune: *Nu este posibilă pacea în lume, dacă nu este pace între popoare. – Nu este posibilă pacea între popoare, dacă nu există pace în familii și între oameni. Nu este posibilă pacea în familii și între oameni, dacă nu există pace în sufletul meu. Pacea sufletului meu mi-o poate da numai pacea cu Dumnezeu!*

Ca și răspuns la apelul Sfântului Părinte, am decis ca ziua de **14 septembrie 2014**, Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci să o celebrăm în bisericile noastre ca o zi de adorație și post în întreaga dieceză, ca semn de solidaritate și compasiune față de frații noștri prizonieri din Irak, dar și față de populațiile care trăiesc în alte zone de conflict, în Fâșia Gaza și în Ucraina. Programul propus pentru adorație este atașat acestei circulare. Îi rog pe Preacucernicii mei confrăți în preoție, să organizeze temeinic împreună cu credincioșii lor această zi de adorație, pe care o oferim pentru frații noștri aflați în suferință. Vă mulțumesc anticipat tuturor pentru implicare și colaborare!

Oradea, 18 august 2014.

† Ladislau m.p.
episcop diecezan

ADORAȚIE EUHARISTICĂ
pentru creștinii persecutați din Irak,
pentru cei afectați în zonele de conflict din Fâșia Gaza, Ucraina
14 septembrie 2014.

Expunerea Sfântului Sacrament

Pasaje din Sfânta Scriptură recomandate:

Mt 5, 1-12, In 14, 15-27, Ef 4, 1-5, Rom 12, 1-12, Fil 4, 4-7, Col 3, 12-15,
Gal 5, 22-26

Meditații(*inspirate și din gândurile papei Francisc*)

1. *„Ce putem face noi pentru pacea mondială? Așa cum a spus papa Ioan: este datoria noastră a tuturor, să reîmpletim în dreptate și iubire firele conviețuirii omenesti. Lanțul angajamentului pentru pace să-i unească pe toți oamenii de bunăvoință! Adresez un apel puternic și urgent întregii Biserici Catolice, pe care îl extind și către creștinii altor confesiuni, către credincioșii tuturor religiilor și către frații noștri necredincioși: pacea este o comoară comună, care trece peste orice obstacol, deoarece este un bun al întregii omeniri. Repet cu voce tare: nu cultura ciocnirilor și a conflictului este cea care construiește conviețuirea între popoare și în rândurile popoarelor, ci cultura întâlnirilor și a dialogului: aceasta este singura cale a păcii. Strigătul păcii să răzbată în văzduh, pentru a ajunge în inimile tuturor!”*
2. *„Să cerem ajutorul Sfintei Fecioare, ca violenței, conflictului și războiului să-i putem răspunde cu forța dialogului, a reconcilierii și a iubirii. Maria Mamă Sfântă: Ea să ne ajute să găsim pacea. Suntem cu toții copiii ei. Maria, ajută-ne să trecem peste acest moment dificil, și să ne luăm angajamentul ca în fiecare zi, în orice împrejurare să construim cultura întâlnirii și a păcii”.*
3. *„Dumnezeul păcii să trezească în toți dorința de dialog și reconciliere. Violența nu poate fi învinsă prin violență. Doar prin pace! Să ne rugăm în liniște pentru pace. Sfântă Fecioară Maria, Regina Păcii, roagă-te pentru noi!”*
4. *„Soarta persoanelor din Irak rămase fără locuință, fără casă depinde de noi. Vă invit pe toți la rugăciune, iar pe cei care au posibilitatea, să ofere ajutor concret.”*

Ca semn de exprimare a compasiunii noastre, să recităm împreună cu credincioșii un pasaj din declarația cardinalilor Erdő Péter, arhiepiscop de Esztergom–Budapești, președinte, respectiv Angelo Bagnasco, arhiepiscop de Genova, vicepreședinte CCEE:

„Ne exprimăm îngrijorarea față de evenimentele din Irak. Ne exprimăm deosebita îngrijorare față de persecuțiile la care sunt supuși creștinii din teritoriile de nord ale țării.

Împreună cu rugăciunea papei, și a tuturor care au parte de suferințe, ne exprimăm compasiunea în numele tuturor creștinilor și în numele Bisericii Catolice Europene.

Îi asigurăm pe cei în cauză de apropierea noastră sufletească, și solicităm din nou comunitatea internațională, ca să facă tot ce îi stă în putință pentru a opri această tragedie.

Sperăm din suflet ca armele vor fi reduse la tăcere cât mai curând, și în Irak se va întoarce pacea și speranța.”

TATĂL NOSTRU...

Rugăciune

Doamne, fă din mine o unealtă a păcii tale,
ca să duc iubire acolo, unde domnește ura,
iertare, unde este jignire,

înțelegere, unde este disensiune,

dreptate, unde este greșală,

credință, unde sunt dubii,

speranță, unde este disperare,

bucurie, unde este tristețe.

Doamne fă să fiu el cel care consolează,

în loc să aștept consolare.

Să fiu eu cel care se străduie să-i înțeleagă pe alții,

decât să aștept să fiu cel înțeles.

Să fiu eu cel care iubește,

în loc să aștept iubire.

Deoarece pierzându-ne pe noi înșine, ne regăsim cu adevărat.

Dacă iertăm, vom fi iertați.

Atunci când murim, ne trezim la viața veșnică.

Amin.

BINECUVÂNTARE EUHARITICĂ (cf. ritualului)

Se vor intona cântece adecvate acestei ocazii.